

10 ÉVES

KÖZHÍR

1985.09.13. KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XXI. félév. 1. szám.

Mélyen tisztelt Hölgyem, nagyrabecsült Uram,

Kedves Olvasóm!

Köszöntöm mindazokat akik hazatértek nyugatról, nem disszidáltak keletre, akik ki sem mozdultak szép kis hazánkból. Azokat, akik tengerparton töltötték szünidejüket és akik a sztyeppén nyaraltak, akik a Balatonon napoztak, vagy egy nudistastrandon süttették peccsenyeszínűre a feneküket. Azokat, akik még nem kötötték elő fiókjaikból jegyzeteiket, vagy még most is a tavalyi félév anyagából vizsgáznak. Üdvözlöm azokat akik munkával töltötték a nyarat, és azokat is, akik nősüléssel.

Szia!

Egy örömhírt szeretnék közölni először. Tíz éves lettem! Örömmel jelenthetem be ezt, hiszen ezt az egyetemi diákújságoknál nem megvetendő kort jó erőben, tervekkel eltelve értem meg, és úgy érzem, joggal bízhatom benne, hogy leszek még kétszer ennyi idős is, és a következő tíz év sem lesz rosszabb, mint az első. Bizonyára ezután sem csökken majd olvasottságom, és tervezett jubileumi különszámunk is sikert arat majd.

Fogadd hát szeretettel ebben a félévben is alkotóim írásait, várd ezentúl is kíváncsi bizakodással megjelenésemet, hisz lehet, hogy nincs messze már az idő, mikor arról tudósítok, hogy ösztöndíjad, fizetésed vagy nyugdíjad már kétszer annyit ér, mint amit most kapsz. Lehet, hogy már a jövő héten olvashatod, hogy vizsgák nélkül adják a diplomát, vagy hogy Téged várnak a legújabb kutatóintézetbe megváltani a világot. Bizakodj hát, és olvass ezentúl is szorgosan!

Mégegyszer szia, és viszontlátásra már a jövő héten is!

KÖZHÍR

Amikor a vörös diplomától

Dr. Kloknicer Imre

Az Egyetem Kiváló Oktatója

búcsúztam . . .

A most következő - a Jövő Mérnökéből átvett - cikkhez csak annyit kommentárnak: Dr. Kloknicer Imrét nem kell bemutatni a kar oktatóinak, hallgatóinak - nem is ez a szándékunk. Amit a cikk írójának elmondott, az nem csak önmagáról, de másoknak, sokunknak szól - szólhat.

-- Azt hiszem, nekem végül is "szerencsém" volt. Ha az államvizsgámon nem történik velem az a gikszer, lehet, hogy most feleannyira sem tudnám megérteni a hallgatókat, s ők nem is gondolnának arra, hogy egy ilyen felemelő kitüntetés odaítélésakor én lehetek a lista csúcsán...

--Miért, mi történt az államvizsgán? Megbuktál?

--Nem, azt azért nem, de azért nekem az is elég megrázkódtatás volt, hogy a biztosra vett vörös diplomától eléggé kínos körülmények között kellett elbúcsúznom. Tudod, nem nagyképűség vagy ilyesmi, de nekem elég jól ment az egyetem: végig jeles voltam, népköztársasági ösztöndíjas, meg ilyesmi, harmad évben pedig már tanítottam is a másodéveseket -- szóval így utólag visszatekintve eléggé biztos voltam a dolgomban, hogy én ettől az egyetemtől bizony vörös diplomával a zsebemben búcsúzom.

--Aztán jött az államvizsga...

--...és az a borzasztó érzés, amit azóta sem felejtettem el, pedig ez már tizenhárom évvel ezelőtt történt: egyszerűen összezavarodtam, a leg-egyszerűbb dolgok sem jutottak eszembe. Hogy miért volt mindez? Tulajdonképpen még ma sem tudom: a vizsgáztatóm egy kicsit ideges volt, ha nem vágtam azonnal a választ már tette is a megjegyzést, hogy ezt azért illene tudni -- én pedig egyre jobban elbizonytalanodtam. Az ott lévő öt ember ötféle gondolatmenet alapján próbált meg segíteni, ami talán még rosszabb volt, mint ha magamra hagytak volna -- úgyhogy meglehetősen kínos körülmények között fejeződött be az államvizsgám. Annál azért még így is többet tudtam, hogy meg kellett volna buktatniuk, meg hát azt is nehéz lett volna megmagyarázni, hogy ha villamosgépekből szinte az összes vizsgajegyem ötös volt, most hogyan szerepelhetek kettesre--

de azt hiszem egy hármast meg három négyest kaptam. Meg egy örök tanulságot emlékebe: nem kell ahhoz abszolút tudatlannak vagy felkészületlennek lenni, hogy az ember összezavarodjon! Ezért mondtam az elején, hogy nekem szerencsém volt: amikor egy-egy hallgatón fellelem a vizsgapánik tüneteit, nekem rögtön berrik a saját égésem, és ilyenkor hagyok egy kis időt az illetőnek, hogy rendezze a gondolatait. Elmegyek egy kicsit sétálni, vagy iszom egy kávét: aki felkészült, az ennyi idő alatt meg tudja magát nyugtatni, aki viszont nem, annak ügyis mindegy... --Ezek szerint nálad könnyű vizsgázni?

--Erről azt hiszem szó sincs: ez ügyben azokat kellene megkérdezni, akiket már kirúgtam egyszer-kétszer a vizsgákról... Nem akarom magam dicsérni-- főleg azért nem, mert itt az egyetemen még nem találkoztam olyan kollégával, aki a saját előadásait vagy vizsgáztatási módszerét ne tartotta volna jónak--, de azt hiszem korrektül, sőt jóindulatúan vizsgáztatok. Akin látom a befektetett munkát, az akarást, hogy többször is végignyálazta a könyvet és a jegyzeteit--annak

ugyan észet nem adhatok, de egy elfogadható jegyet igen. Attól ugyanis, hogy mondjuk elektrotechnikából nem brillirozik a vizsgán, még lehet jó közlekedésmérnök.

De akin látom, hogy egész anyagrészeket hagyott ki, és gőze sincs olyan dolgokról, amelyek feketén-fehéren benne vannak a jegyzetben és én is nyomatókosan felhívtam rájuk a figyelmet, azt minden teketória nélkül megbuktatom. Akár véglegesen is -- noha valakit egy rektori vizsgán elhúzni bizony eléggé hentesmunka, de enélkül nem megy. "

- Bogdán Zoltán -

Landler moziműsor

- IX. 9. Szupermodell
- IX. 16. Egy elvált férfi ballépései
- IX. 23. Aranyeső Yuccában
- IX. 30. Ragtime I-II
- X. 7. Családi vészkijárat
- X. 14. Az „I” akció
- X. 21. Fantom az éjszakában
- X. 28. Rocco és fivérei
- XI. 4. Hamiskártyások fejedelme
- XI. 18. Marathon életre-halálra
- XI. 25. Bockerer
- XII. 2. Flashdance
- XII. 9. Vörös grófnő
- XII. 16. Házibuli I-II

ELSŐSÖK FIGYELMÉBE

/Csatabárdásás ürügyén/

Emlékeztek még kedvenc indián olvasmányaitokra? Abban indiánok ásták ki a csatabárdot. Most mi megmutatjuk, milyen volt hajdanán a szertartás. Na nem kell valami rémisztőre gondolni! A csatabárd mindig a harc jelképe. Emé drasztikus eszközt kell nektek, elsősöknek kiásni a mi segédletünk mellett. Ennek a szimbólumnak komoly hagyományai vannak karunk életében. Enélkül még nem vagytok "teljes jogú" egyetemi diákok.

Az ötödéves hallgatók ballagáskor elássák a tanárok elleni harc jelképét, majd a mindenkori elsősök ássák ki azt újból. Ezt kell nektek is tennetek. Így legalább a tanárok tudtára adjátok, hogy szemben álltok velük, nem fogtok meghátrálni, kezdődhet a harc a tudás megszerzéséért. Ehhez a harchoz öt évi kitartást kívánunk.

Mindenkit, nem csak elsősöket /ők hivatalosok e szenzációra/ szívesen látunk szeptember 13-án /pénteken/ 19⁰⁰-kor kezdődő műsorsorozatunkra a kollégium udvarán. Megjelenés az alkalomhoz illő ruhában /szmokingtól a munkásruháig bármi/. A műsor színvonalát garantáljuk Páter imádkozásainak segítségével.

Üdvözléttel:

a harmadéves
patrónusok

LELLE '85

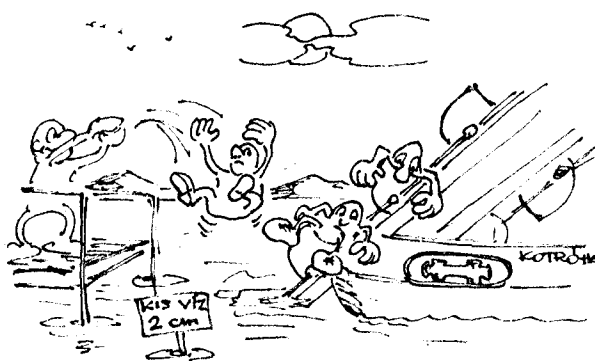
Avagy válogatás a táborértékelő lapokról:

Sokat akar a szarka, de...:

„Túl sok a fiú, több gondot okoz, mint gondoltam, azt hittem, direkt jó lesz.”

A vízbedobott:

„Szeretni kéne egy kotróhajót, ami kimélyitené a stég előtti partszakaszt. Könnyen megüti magát az ember.”

Robi, a menő:

„Mi a véleményed a csoportvezető munkájáról?”

Gyengus.

Milyennek láttad a tábor vezetését?

Kevesek voltak a fiúk. "

A fázos:

„Legközelebb gondoskodjatok téli sporteszközökről.”

A szűkszavú:

„Milyennek láttad a tábor vezetését?”

Vizesnek "

GRATULÁLUNK !

A KAR KIVÁLÓ OKTATÓJA kitüntető címet kapta (a hallgatók véleménye alapján) kiemelkedő oktató-nevelő munkája elismeréseként:

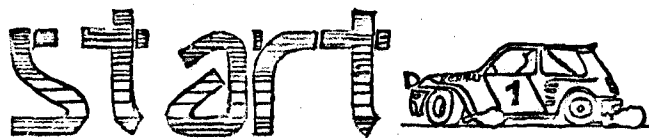
Dr. Nagy Attila
Dr. Nándori Ernő
Dr. Sánta Imre

- az oktatás területén több éven keresztül végzett kimagasló munkájáért:

Dr. Lévai Zoltán

A kitüntetések a kari KISZ szervezet adományozta.

Gratulálunk !!!

technikai sport Magazin

ELŐSZÓ HELYETT

Divattá vált "kiszólni" lapok hasábjairól az olvasókhöz. A "START" szerkesztősége is ezt teszi most, bár kissé félve, mert tény, hogy az elmúlt év a rovat életében – finoman fogalmazva – nem hozott kiugró teljesítményt.

Nem akarunk mentegetőzni, de az igazsághoz tartozik, hogy időközben teljesen kicserélődött az a gárda, amely minden számban megpróbálja összegyűjteni a technikai sportok legfrissebb híreit.

Talán nem minden alap nélkül gondoljuk, hogy a közlekedésmérnöki karon továbbra is akadnak jó néhányan, akik „szívügyüknek” érzik az autósportot, s a továbblépéshez mindenképp számítunk az ő közreműködésükre is.

Amellett, hogy rendszeresen beszámolunk a hazai versenyekről, szeretnénk megszervezni azt, hogy minél többen szemléltető részeseivé váljatok ezeknek a futamoknak, afféle rally-telekocsi-akció keretében.

Természetesen örömmel közlünk minden beszámolót olyan küzdelmekről, ahová a szerkesztőség tagjai nem jutottak el, s így nem tudósítottunk azokról.

Ötleteiteket, észrevételeiteket minden pénteken este /éjszaka/ szívesen fogadjuk a kollégium Kisz-irodájában.

-pz-

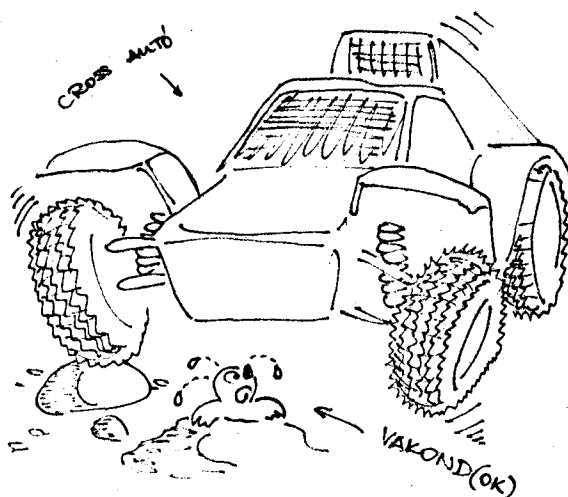
autócross

HELYZETKÉP

Messze került a BME-MHSZ karunk oktatóira és hallgatóira épülő autócross szakosztálya azoktól a látványos sikerektől, amiknek az elmúlt években tanúi lehettünk. Emlékeztetőül: tavaly Hanula Barna az Országos Bajnokságban az abszolút ötödik helyet szerezte meg 1600-as Lada-motoros vasszőcskéjével. Autója az ún. BBK kategóriába tartozik. Ez a csoport a Béke

és Barátság Kupáról kapta nevét, és legfeljebb 1600-as, a szocialista országokban sorozatban gyártott motorral épített versenygépek tartoznak ide. Barna kategóriájában magyar bajnok lett, és a nemzetközi értékelésben ezüstérmes. Másik sikeres versenyzőnk Kókúti Attila 3,5 literes V8-as TATRA-jával az OB 12. helyét szerezte meg. Így csapatunk az 1983-as bravúros 3-dik helyezést csaknem megismételte, 4. lett.

Tavasszal az első futamot megnyerte Hanula Barna, és arra gondolhattunk, újabb sikeres év vár a szakosztályra. Am nem így történt. A pé-

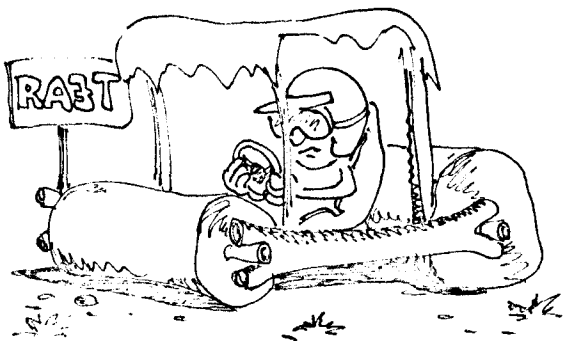

celi győzelem óta a hat versenyen egyetlen pontot sem szereztek versenyzőink, sőt, a szeptember eleji egri futamon egyetlen csapattag sem indult. Erről a meglepő visszaesésről, a gondokról beszélgettünk KÁDÁR LEHEL-lel, a szakosztály vezetőjével.

- Az év meglehetősen rosszul kezdődött: Kókúti Attila visszavonult, és hasonló gondlattal foglalkozott Hanula Barna is. Őt azonban sikerült lebeszélni szándékáról: mind ő, mind az autója nagyon jó állapotban volt, úgy gondoltam, hogy a sokkal erősebb autókkal rendelkező mezőnyben is az első három hely valamelyikét is meg tudja szerezni. Ezt igazolta az első, péceli verseny. Barna a verseny utáni héten Ausztriába utazott, s az Alpokban sielés közben megsérült. Térdszalagszakadást szenvedett, kétszer műtötték. Nagyon komoly volt, egészen augusztus közepéig gipszben járt. Most kezdte el az erőnléti edzéseket, persze csak óvatosan. Nem valószínű, hogy a hátralévő három futamon rajthoz állhat. A 20 pontjával jelenleg a bajnokság 10. helyén áll.

»

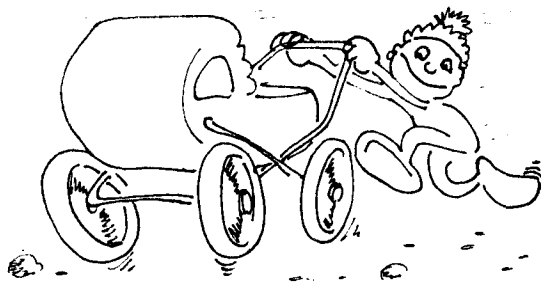
A régi csapat harmadik tagjának Polczer Miklósnak sem sikerült az év. Télen ugyan sikerült izmosabbá varázsolni Chevrolettjét, az első futamon szétment a kuplungja, és az Alfisudból kimentett váltójához sem kap alkatrészt, így ő sem tudott rajthoz állni. A

harmadik versenyző, a méltányossági alapon első osztályba emelt, negyedéves Cserhádi Béla. (Három versenyző nélkül nem lett volna értékelhető a csapat). Tavaly másodosztályban versenyzett POLSKI-motoros géppel, amiből tankörtársaival rengeteg munkával egész jó versenyautót faragtak. Ezt a télen eladtuk /új tulajdonosa jelenleg a második osztályban az 5-6-dik helyen van/, és Béla kapta meg a TATRA-t. Egy crossautó általában két évadot bír ki, ez most negyedik éves. Alkatrészt kapni szinte lehetetlen, nemcsak nálunk, de Csehszlovákiában is. Ott ugyanis nincs magánkézből 613-as TATRA. Korábban a pozsonyi szervíz magyar igazgatója segített, még a versenyekre is átjött néha szurkolni. De ő nyugdíjba ment. Így persze újoncunk szereplését nem kísérte szerencse. Az évadnyitó futamon rakétaként kezdett, de az ismeretlen autó túl erősnek bizonyult, Bélát fűtötte a bizonyítás vágya, a péceli a legnehezebb pályák egyike. Így aztán két versenyzőtársa autója után a sajátját is összetörte. Aztán az előbb elmondottak miatt egyedül ő indult a többi versenyen: Túrkevén a kormánymű esett szét, Esztergomban a kihajtás tengelycsonkjára törött el. A negyedik, Miskolci futamtól is műszaki hiba miatt vett idő előtt búcsút, míg a balatonendrődi pályaaavató versenyen a vezérmű bordás szíja szakadt el. Szentendrén a középdöntőben a negyedik helyről csúszott le a hetedikre /ami a döntőbe kerülés helyett a verseny befejezését jelentette/, mert ketten is csúnyán nekimentek. Ráadásul

a motor csapágyas lett. A Barna Zsigulijában minden második verseny után csapágyat cseréltünk, de a TATRA-hoz már régóta nem kapunk újakat. Feketén kínáltak egy garnitúrát, de húszezer Ft /!/-ért, ráadásul számla nélkül, így el sem tudnánk számolni. A szakosztály évi költségvetése kb. százötvenezer Ft, ezt tavaly reklámmal meg tudtuk duplázni. Ez évben nem sikerült számottevő szerződést kötnünk. A szakosztály versenyzőivá második osztályban Tóth István hathengeres Chevrolet-jével, ami azonban nem versenyképes, és az első osztályból lekerült Boda Zoltán. Tavaly Cadillac-motoros géppel próbált versenyezni - sikertelenül. Jelenleg nincs autója!

A "válság" természetesen nem csak minket sújt! A magyar autócross egésze nem tudja tartani a magának dikálta óriási tempót: néhány éve úgy gondoltuk, hogy rövid idő alatt felzárkózunk az európai élvonalhoz. Úgy tűnt, sikerül is. A '83-as és '84-es év magyar bajnoka, Nagy Sándor egészen jó eredményeket ért el EB mezőnyben is. Jelenleg az OB-ban harmadik: egyszerre nem jut sem pénz, sem idő az EB-re és az immár 10 futamos magyar bajnokságra. Azt hiszem, a BHK-ra kell koncentrálnunk, hasonlóan a többi autós-motoros sportághoz. Itt 1600-as Zastava-val érnek el néhányan jó eredményt - például az elmúlt évben győztes NDK-beli versenyző. A románok jelezték, hogy 1600-as Dacia-val szeretnének indulni, de autót még nem láttunk. Az OB-ban jelenleg a második helyen áll Szabó András befecskendezős Ladájával. Barna nagyon készül, hogyha újra rajthoz állhat... A jövőről? Azt hiszem, újra előlről kell kezdeni mindent. Szakosztályunk az új ifjúsági kategória műszaki bázisa. Ebben a csoportban

14-18 éves fiatalok versenyezhetnek, Trabant-motorral felszerelt autóval. Az ajánlott tervek az elmúlt évben Bánfai Zsolt /a KÖZHÍR volt felelős szerkesztője/ készítette el dip-

>>

lombamunkájában. Eddig két autó készült el, jelenleg hét épül, részben a Zsolti tervei alapján. Szentendrén a futamok közti szünetben mutatkoztak be, a két gép csatáját versenyzőnk, Polczér Miklós fia nyerte, a papájával közösen épített autóval. A gépjárműtelephelyen kaptunk egy dűledező műhelyt. Mintegy négy százezer Ft egyetemi támogatással a JGI-vel közösen újítjuk fel. A JGI gépjárműlaboratóriuma mellett a BME-MHSZ gokartosai és eróssosai kapnak helyet. Lesz egy kerékteljesítményfőpad, és három műhelyhelyiség szerelőgépekkel.

Elsősorban tankörökre, baráti körökre számítunk, ha lehet első- vagy másodévesekre, de persze harmad- negyedévesben sem késő eljönni. Természetesen szereléssel kezdenének, gondjukra bíznánk egy autót. Azzal, aki a legtehetségesebb közülük, versenyezhet... A TATRA-t valószínűleg eladjuk, valami jobb alkatrészellátású motort szeretnénk. És persze újabb autók építéséről sem tettünk le. Polczér Miklós is feltétlenül a második osztályban kell, hogy folytassa. Új gárdával, új autókkal, új műhelyben előlről kell kezdenünk, és pár év múlva újra a legjobbak közt lehetünk.

**

Hátrébb volt a J épület negyedik emeletén találhatóak meg.

Az az évi versenyek:

szeptember 21-22.	Makó
október 5-6.	Buják
október 19-20.	Hagykanizsa

- mcs -

PÁLYÁZAT

A Közlekedési Minisztérium ebben az évben is pályázatot hirdet az egyetem nappali tagozatos hallgatói számára. Pályázni lehet a kiadott közlekedési témákat feldolgozó munkákkal és TDK dolgozatokkal.

A legjobb dolgozatok 3000- Ft-ig terjedő jutalomban részesülnek.

Részletes kiírás a dékáni hivatalban.

Drapál János

A motorkerékpársport elveszített valakit, kinek neve szinte egyet jelentett ezzel a sportággal, rangot adott neki, tiszteletet ébresztett iránta azokban is, akik egyébként nem voltak feltétlen hívei.

Drapál János. Élt 37 évet. Az ember lázadna a könyörtelen véletlenek ellen, amivel szemben ezuttal az ő páratlan versenyzői tudása sem volt elegendő. Ürdögi körré fűződnek a „ha” kezdetű fejtegetések, de értelmetlenül: halála így is megdöbbentő tény marad.

Mi Földi Attila írásának néhány részletével emlékezünk rá.

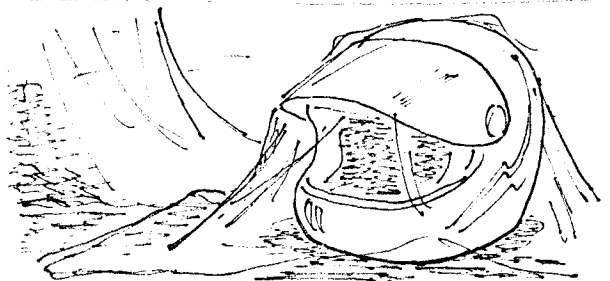
„Évekkel ezelőtt megkérdezték tőle: elégedett ember-e?

- Igen. Amit elértem, azt mind a motorozásnak köszönhetem—válaszolta.—Az más kérdés, hogy a pályán—úgy érzem—többre lettem volna képes, ha csak fele annyian támogatják versenyzősemet, mint ahányan akadályozni igyekeztek...

A Yamaha és a Benelli is gyári profinak akarta szerződtetni. Az utóbbinál már a papírokat is előkészítették, de Varesében kellett volna élnie, hogy naponta tesztelje a motort. Ezért pedig el kellett volna hagynia Magyarországot. Nem ment...

— Miért versenyzel? — kérdezték meg a közelmúltban.

— Egyrészt mert szeretek győzni, másrészt, hogy már megint ne az ellenségeimnek legyen igazuk, akik már évekkel ezelőtt leírtak... Ám a legcsodálatosabb érzés, amikor a versenypálya mellett tíz- és százazrek állnak fel a magyar himnusz hangjaira... ”

segítsetek !

Az Aula Rádió beindulásához megvan a felszerelés, csak az emberek hiányoznak.

Aki ért a technikához, vagy legalább érdeklődik iránta, és az akinek jó a beszélőképessége, sőt, még kedvet is érez hozzá, az jelentkezzen nálam :

Jakab László
128 sz.

A KIPUFOGÓ '85 szerkesztői nevében szeretnék megkérni Önt, hogy ötletekkel, humoros történetek felidézésével és egyéb bármilyen az újság létrehozását lehetővé tevő támogatásával segítse a jelenlegi ötödévesek ballagó magazinjának elkészítését!

Szerkesztőségi ülések csütörtök délutánonként a kari KISZ irodában tartunk.

/ Cím: Landler Kollégium, Bartók Béla u.
17. Tel.: 10-90/

Dudás György

/ fel. szerk./

Aszity Sándor

/ főszerk./

HA EDDIG NEM VOLT, MEG NEM KÉSŐ!

1985-ös és korlátozott példányban régebbi KIPUFOGÓK is kaphatók a Landler kolesz földszintjén, a KISZ irodában.

EGYÜTTÉRZÉS

Szörnyű ez a fülledt hőség, ráadásul a rengeteg járdán parkoló autó... a néni teljesen elviselhetetlennek érezné helyzetét, ha nem akadna néhány sorstársa. Mint például az a fiatalember is, aki előtte próbál átvergődni egy Lada lökhárítója és a házfal közt fennmaradt szűk-arasznyi helyen. Meg is szólítja őt az idős hölgy:

- Látja Kedveském! Magának is milyen nehéz kikerülni, hát még nekem a viszeres lábaimmal.

- Bizony felháborító, hogy sokan ennyire nincsenek tekintettel másokra, főleg az idősekre. Pedig nem ártana, ha néha gondolnának azokra az időkre, amikor majd ők szorulnak segítségre - de hát az én bosszankodásom nem sokat javít a helyzeten - válaszol udvariasan a fiatalember, miközben átspaszírozza magát az akadályon.

A néni kissé megnyugodott ettől a néhány kedves szótól, elmerengve ismételtette magában, hogy „lám-lám akadnak azért még megértő emberek is ebben a rohanó világban is”.

Gondolatai olyannyira elvonták figyelmét, hogy észre sem vette, amint alkalmi beszélgetőpartnere kinyitotta a Lada ajtaját, csak arra kapta fel a fejét, mikor csikorgó kerekekkel elporzott előle a járdáról.

Felvidu Zoltán

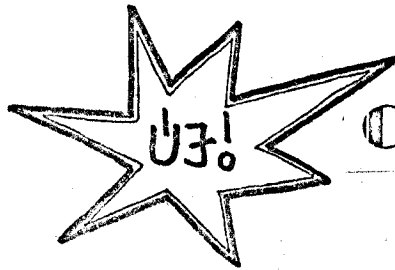
Kollégisták figyelem !

A kollégium kosárlabdacsapata várja azoknak a jelentkezését, akik rendszeresen szeretnének sportolni. Érdeklődni lehet Rozsenich Tamásnál Landler kollégium 22o-as szoba.

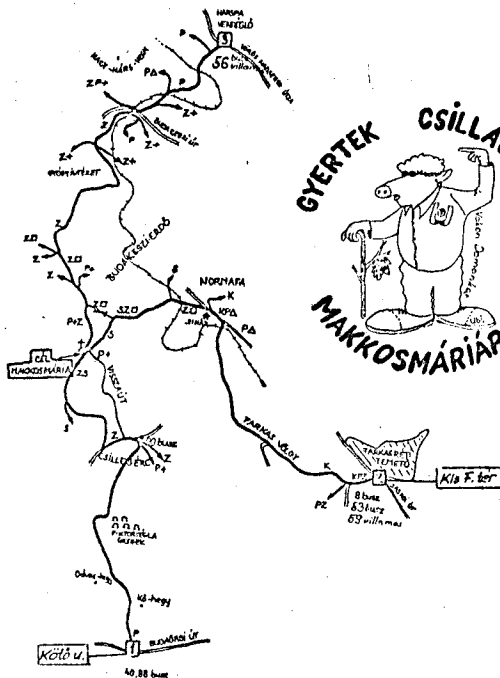
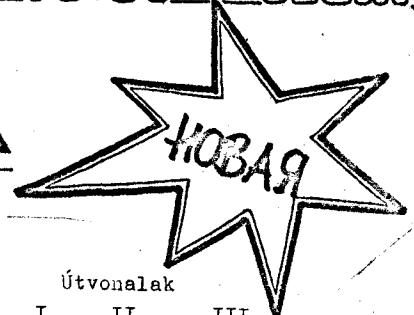
MG. MUNKA

	<u>táborvezető</u>	<u>táborv. helyettesek</u>
Szept. 23 - 29 I. évf. Lakitelek	Dr. Komocsin Zoltán	Stukovszky Zsolt Kárpáti Imre
Szept. 23 - 29 II. évf. Tiszakécske	Gémes József	Dr. Fórián István Tóth János

Leutazás: (mindenkinek) Szept. 22 15.25 Nyugati Pu. Szegedi gyors (különkocsik)

ŐSZI CSILLAGTÚRA

Indulás ideje	Útvonalak		
	I.	II.	III.
8 00	241	243	245
8 10	242	244	246
8 20	Hajós I.évf. Hajós II.évf. Hajós III.		
8 30	151 331	153 333	155 335
8 40	152 332	154 334	156 336
8 50	421	423	dolgozó
9 00	422	513	425
9 10	511	424	426
9 20	512	515	516

Hegközelítés:

- I. 40 Móricz Zs. körtér
→ Kötő utca
- 59vill. Moszkva tér
→ Kis Ferenc tér
- II. 53 Móricz Zs. körtér
→ Kis Ferenc tér
- 8 Márc. 15. tér
→ Kis Ferenc tér
- III. 56 Moszkva tér
→ Mársfa vendéglő

	PONT SZ.	ALÁÍRÁS
RAJT		
1. ÁLL.		
2. ÁLL.		
CÉL		
ÖSSZ.:		

IDŐPONT:
'85. SZEPT. 14.
(SZOMBAT)

Kiadja a BME és a Közlekedésmérnöki Kar KISZ szervezete

Felelős kiadó: Boros András
Felelős szerkesztő: Kelemen László
Főszerkesztő: Nauner Csaba

Készítették: Petykó Csilla, Sklánitz Antal,
Illés Árpai, Fábrián Zoltán,
Szigeti Tamás, Tóth János, Kelemen László

/ Vasdrupa este Budapesti Országos is! /